

Førde/Oslo, 01.08.06

Fylkesmannen i Sogn og Fjordane
Miljøvernavdelingen
Njøsavegen 2
6863 Leikanger

Direktoratet for naturforvaltning
7485 Trondheim

VEDR. LOKAL OG SENTRAL HØRING AV VERNEPLANEN FOR EDELLØVSKOG SOGN OG FJORDANE

Det vises til mottatte høringsdokumenter og utsatte frist for uttalelse gitt av fylkesmannen. Naturvernforbundet i Sogn og Fjordane og Norges Naturvernforbund avgir med dette felles uttalelse.

Vi er glade for at det nå endelig ser ut til at verneplanen for edelløvskog i Sogn og Fjordane blir vedtatt etter at det første arbeidet med dette ble startet opp allerede på 70-tallet. Sogn og Fjordane er sammen med Finnmark og Troms de siste fylker som nå får ferdigstilt denne tematiske verneplanen for edelløvskog og rike løvskoger. Sogn og Fjordane er kanskje det aller viktigste fylket i landet for denne meget artsrike og bevaringsverdige skogtypen. Fylket har et mangfold av skogtyper, grunnet store variasjoner i topografi, klima og menneskelig påvirkning, som trolig savner sidestykke i Norge. Vi er derfor skuffet over at ikke flere av disse tildels unike skogene er foreslått vernet. Som det kommer fram av høringsdokumentet er dette grunnet i ønsket fra DN om en rask avslutning av denne verneplanen. Vi ber om at det foretas en suppleringsplan gjennom en verneplan 2. Det er avgjørende at samtlig områder som er sendt på høring vernes uten arealinnskrenkninger. For å sikre målet om å stanse tapet av biologisk mangfold i Norge innen 2010, er det påkrevd med vern av disse områdene som representerer vår artsrikste skogtype.

Det er positivt at kryptogamer og insektsmangfoldet er tatt med i planen, og ikke bare karplanteflora-aspektet. Dette har medført en bedre totalvurdering av områdenes verneverdier. Vi synes det også det er positivt at man har utvidet områder når ny kunnskap har tilkommet, bl.a. for Kvinnafossen. Dette er viktig for en kunnskapsbasert naturforvaltning.

Vi mener at det også er riktig og viktig å ha en økosystem- tilnærming til disse områdene, slik at man verner områdene som en økologisk funksjonell enhet og ikke etter ”frimerke-tankegangen” slik man tidligere har lagt opp til i norsk naturforvaltning. I dette ligger det at man også må sikre skogtyper med store verneverdier som ligger inntil eller innenfor de foreslåtte edelløvskogsområdene. Vi tenker her særlig på boreale løvskoger (spesielt osp) og furuskog.

Kommentar til enkelte områder

Vi vil peke på noen områder som det særlig er viktige:

Ytamo

Områdets uvanlige naturnære skog av ulike utforminger, gjør at dette er et særlig viktig område som må vernes uinnskrenket. Det må ikke tillates vedhogst da kvalitetene er særlig knyttet til død-ved aspektet. Området ligger i sørboreal sone, og er dermed den skogsonen som evalueringen av skogvernet har vist størst mangler ved. Vi støtter også fylkesmannens vurderinger at beite bør forbys eller sterkt begrenses da beite ikke har vært viktig faktor i skogen her og at beite kan redusere verneverdiene i området.

Haukåvatnet

Har stor rikdom av sjeldne og trua naturskogsarter. Det er viktig og riktig at også furuskogen i området sikres gjennom vern. Flora er kjent som et viktig område med flere meget interessante naturskoger, hvor dessverre kun et fåtall er vernet.

Loi

Er fra gammelt av kjent som den største lauvings-almeskogen i landet, samtidig som området har en uvanlig rikhet av sopp knyttet til død ved. Det er viktig at dette aspektet ivaretas vha vern og påfølgende skjøtselsplan.

Kvinnafossen

Betegnes som : ”*Samla sett er denne lia eit av dei aller viktigaste leveområda for varmekjære og kravfulle skogsartar i fylket og truleg også på Vestlandet*”. Vi mener bl.a. derfor at hele lokaliteten må vernes uinnskrenket.

Eiterstrondi.

De nederste 100 høydemetrene må vernes i denne svært viktige lokaliteten. Vedhogst bør forbys da miljøverdiene tilsier at dette ikke er nødvendig eller ønskelig.

Kommentar til verneforskriften

Det er viktig at det er hensynet til verneverdiene som er avgjørende for hvilke (hogst)inngrep man vil kunne tillate i reservatene. Det må derfor avklares gjennom biologisk funderte forvaltnings og skjøtselsplaner hva som er akseptabelt av hogst. Man må ikke la næringsinteresser også få fortrinn i disse få perlene man nå ser ut til å kunne få sikret.

Vi vil be om at det snarest lages planer for hvordan man skal fjerne fremmede treslag som bl.a. gran og platanlønn i reservatene. Man må også sørge for at frøkilder utenfor reservatene fjernes. Strategier for dette må utarbeides.

Der beite er negativt for verneverdiene, støtter vi at dette forbys eller strengt begrenses. Dette gjelder kun i et fåtall områder, mens i brorparten ser det ut til at et visst beite kan være positivt for verneverdiene.

De meget store bestandene av hjort bl.a. i Sogn og Fjordane en stor trussel mot det biologiske mangfoldet man søker å ivareta i de foreslåtte verneområdene, og det haster meget med en kraftig reduksjon av bestanden, som truer bl.a. foryngingen av alm og barlind en rekke steder. Det bør innføres spesielle regler for jakt på hjort som går utover jaktloven mht avskyting av hjort, da denne lovs regler ikke medfører at tilstrekkelig antall dyr skytes. Det har lenge vært kjent at bestanden av hjort er langt for stor og at dette truer foryngelsens av flere treslag uten at noe er blitt gjort. Vi ber derfor om at dette temaet umiddelbart tas tak i fra fylkesmannen og direktoratets side.

Med vennlig hilsen

Jon Farestveit (s)
Leder, Naturvernforbundet i Sogn og Fjordane

Thor Midteng (s)
Norges Naturvernforbund

Saksbehandler:
Rein Midteng, tlf. 400 68 188